TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2020. gada 4. jūnijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiskais iepirkums – Direktīva 2004/18/EK – Centralizēto iepirkumu struktūras – Mazās pašvaldības – Ierobežošana līdz tikai diviem centralizēto iepirkumu struktūru organizācijas modeļiem – Aizliegums izmantot privāto tiesību centralizēto iepirkumu struktūru un piedalīties privāto tiesību subjektiem – Centralizēto iepirkumu struktūru darbības teritoriālais ierobežojums

Lietā C-3/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 20. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 3. janvārī, tiesvedībā

Asmel Soc. cons. a r.l.

pret

***Autorità Nazionale Anticorruzione* (*ANAC*),**

piedaloties

***Associazione Nazionale Aziende Concessionarie Servizi entrate* (*Anacap*),**

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], Tiesas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kas pilda otrās palātas tiesneša pienākumus (referents), tiesneši P. G. Švīrebs [*P. G. Xuereb*], T. fon Danvics [*T. von Danwitz*] un A. Kumins [*A. Kumin*],

ģenerāladvokāts: M. Kamposs Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs: R. Skjāno [*R. Schiano*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2020. gada 29. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *Asmel Soc. cons. a r.l.* vārdā – *M. Chiti*, *A. Sandulli*, *L. Lentini* un *B. Cimino*, *avvocati*,

– Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *C. Colelli* un *C. Pluchino*, *avvocatesse dello Stato*,

* Tiesvedības valoda – itāļu.

– Eiropas Komisijas vārdā – *G. Gattinara* un *P. Ondrůšek*, kā arī *L. Haasbeek*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2020. gada 2. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV 2004, L 134, 114. lpp.), kas grozīta ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 1336/2013 (2013. gada 13. decembris) (OV 2013, L 335, 17. lpp.) (turpmāk tekstā – "Direktīva 2004/18"), 1. panta 10. punktu un 11. pantu, kā arī pakalpojumu sniegšanas brīvības un tirgus maksimālas atvērtības konkurencei pakalpojumu publiskā iepirkuma jomā principus. Direktīva 2004/18 tika atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu (OV 2014, L 94, 65. lpp.).

2 Šis lūgums ir iesniegts, izskatot strīdu starp *Asmel Soc. cons. a r.l.* (turpmāk tekstā – "*Asmel*") un *Autorità Nazionale Anticorruzione* (*ANAC*) (Valsts korupcijas apkarošanas iestāde, Itālija) par *ANAC* 2015. gada 30. aprīlī pieņemto Lēmumu Nr. 32, ar kuru tā *Asmel* noteica aizliegumu būt starpniecei publiskā iepirkuma procedūrās un atzina par nelikumīgiem šīs sabiedrības izsludinātos konkursus, jo tā neesot ievērojusi Itālijas tiesībās paredzētos centralizēto iepirkumu struktūru organizatoriskos modeļus.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Saskaņā ar pamatlietas faktu rašanās laikā piemērojamās Direktīvas 2004/18 2. apsvērumu:

"Piešķirot tādu līgumu slēgšanas tiesības, ko dalībvalstīs noslēdz valsts, reģionālo vai vietējo varas iestāžu un citu publisko tiesību subjektu uzdevumā, jāievēro Līgumā paredzētie principi, konkrēti brīva preču aprite, brīva uzņēmējdarbības veikšana un brīva pakalpojumu aprite, kā arī no tiem izrietošie principi, piemēram, vienādas iespējas, nediskriminēšana, savstarpēja atzīšana, proporcionalitāte un pārredzamība. Tomēr attiecībā uz valsts [publiskā iepirkuma] līgumiem, kuru summa pārsniedz kādu noteiktu vērtību, ieteicams izstrādāt tādus noteikumus šo līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai paredzēto valsts procedūru koordinēšanai Kopienas līmenī, kuru pamatā ir minētie principi, un tas vajadzīgs, lai nodrošinātu līgumu efektivitāti un garantētu valsts iepirkuma atklātību konkurencei. Tādēļ šie koordinēšanas noteikumi jāskaidro gan saskaņā ar iepriekšminētajiem noteikumiem un principiem, gan saskaņā ar pārējiem Līguma noteikumiem."

4 Šīs direktīvas 16. apsvērumā ir noteikts:

"Lai ņemtu vērā dalībvalstu dažādos apstākļus, jāļauj dalībvalstīm izvēlēties to, vai līgumslēdzējas iestādes drīkst izmantot pamatnolīgumus, valdības sagādes iestādes, dinamiskās iepirkuma sistēmas, elektroniskās izsoles vai cenu aptaujas procedūru atbilstoši šajā direktīvā noteiktajam un reglamentētajam."

5 Minētās direktīvas 1. panta 8.–10. punktā ir noteikts:

"8. Ar terminu "būvuzņēmējs", "piegādātājs" vai "pakalpojuma sniedzējs" apzīmē jebkuru fizisku vai juridisku personu vai valsts iestādi, vai šādu personu un/vai struktūru grupu, kas tirgū piedāvā attiecīgi būvdarbu un/vai būves realizāciju, produkciju vai pakalpojumus.

Ar terminu "komersants" apzīmē gan būvuzņēmēju, gan piegādātāju un pakalpojuma sniedzēju. Šo terminu izmanto tikai vienkāršošanas nolūkā.

[..]

9. "Līgumslēdzējas iestādes" ir valsts, reģionu vai vietējo pašvaldību iestādes, publisko tiesību subjekti, apvienības, kurās ietilpst viena vai vairākas šādas iestādes vai viens vai vairāki šādi publisko tiesību subjekti.

"Publisko tiesību subjekts" ir jebkura struktūra:

a) kas nodibināta ar konkrētu mērķi apmierināt vispārīgas vajadzības un neveic rūpnieciskas vai komerciālas darbības;

b) kam ir juridiskas personas statuss un

c) ko galvenokārt finansē valsts, reģionu vai vietējo pašvaldību iestādes vai citi publisko tiesību subjekti vai ko pārrauga minētie subjekti, vai kam valdē, pārvaldē vai uzraudzības padomē vairāk nekā pusi locekļu ieceļ valsts, reģionu vai vietējo pašvaldību iestādes vai citi publisko tiesību subjekti.

[..]

10. "Valdības sagādes iestāde" [centralizēto iepirkumu struktūra] ir līgumslēdzēja iestāde, kas:

– iegādājas līgumslēdzējām iestādēm paredzētas preces un/vai pakalpojumus vai

– piešķir valsts līgumu slēgšanas tiesības vai slēdz pamatnolīgumus par līgumslēdzēju iestāžu vajadzībām paredzētiem būvdarbiem, piegādēm vai pakalpojumiem."

6 Šīs direktīvas 2. pantā "Līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas principi" ir paredzēts:

"Līgumslēdzējas iestādes pret visiem komersantiem izturas vienādi un nediskriminējoši un rīkojas pārredzami."

7 Saskaņā ar Direktīvas 2004/18 7. panta b) punkta pirmo ievilkumu šī direktīva attiecas uz piegādes valsts līgumiem un pakalpojumu valsts līgumiem, kuru vērtība (bez pievienotās vērtības nodokļa) ir vienāda ar 207 000 EUR vai lielāka par to un kuru slēgšanas tiesības piešķīrušas līgumslēdzējas iestādes, kas nav uzskaitītas IV pielikumā. Kas attiecas uz publiskiem būvdarbu līgumiem, šīs direktīvas 7. panta c) punktā šī robežvērtība ir noteikta 5 186 000 EUR apmērā.

8 Minētās direktīvas 11. pants "Valsts līgumi un pamatnolīgumi, kuru slēgšanas tiesības piešķir valdības sagādes iestādes" ir formulēts šādi:

"1. Līgumslēdzējām iestādēm dalībvalstis var izvirzīt noteikumu būvdarbus, piegādes un/vai pakalpojumus iepirkt no valdības sagādes iestādes vai ar tās starpniecību.

2. Uzskata, ka līgumslēdzējas iestādes, kas būvdarbus, piegādes un/vai pakalpojumus iepērk no valdības sagādes iestādes vai ar tās starpniecību, kā paredzēts 1. panta 10. punktā, ir izpildījušas šīs direktīvas prasības, ciktāl tās ir izpildījusi valdības sagādes iestāde."

Itālijas tiesības

Leģislatīvais dekrēts Nr. 267/2000

9 2000. gada 18. augusta *decreto legislativo n. 267 – Testo unico delle leggi sull'ordinamento degli enti locali* (Leģislatīvais dekrēts Nr. 267 – likumu par pašvaldības iestādēm konsolidētais teksts) (*GURI* Nr. 227, 2000. gada 28. septembris; turpmāk tekstā – "Leģislatīvais dekrēts Nr. 267/2000") 30. panta pirmajā daļā ir noteikts:

"Lai koordinētā veidā nodrošinātu atsevišķu funkciju izpildi un pakalpojumu sniegšanu, pašvaldību iestādes var savā starpā noslēgt attiecīgus līgumus."

10 Saskaņā ar šī leģislatīvā dekrēta 31. panta pirmo daļu "Grupējumi (*Consorzi*)":

"Lai kopīgi pārvaldītu vienu vai vairākus pakalpojumus vai kopīgi īstenotu kādas funkcijas, pašvaldību iestādes var izveidot grupējumu (*consorzio*) saskaņā ar 114. pantā minētajām tiesību normām attiecībā uz īpašajiem uzņēmumiem, ciktāl tas ir saderīgi. Citas publisko tiesību juridiskas personas var piedalīties grupējumā (*consorzio*), ja tiesību normas, kas uz tām attiecas, to pieļauj."

11 Minētā leģislatīvā dekrēta 32. panta pirmajā daļā "pašvaldību apvienība" ir definēta kā "pašvaldību iestāde, ko veido divas vai vairāk – parasti kaimiņos esošas – pašvaldības nolūkā kopīgi īstenot funkcijas un sniegt pakalpojumus".

Leģislatīvais dekrēts Nr. 163/2006

12 2006. gada 12. aprīļa *decreto legislativo n. 163 – Codice dei contratti pubblici relativi a lavori, servizi e forniture in attuazione delle direttive 2004/17/CE e 2004/18/CE* (Leģislatīvais dekrēts Nr. 163 – Būvdarbu, pakalpojumu un piegāžu publiskā iepirkuma kodekss, ar ko transponētas Direktīvas 2004/17/EK un 2004/18/EK) (*GURI* Nr. 100 kārtējais pielikums, 2006. gada 2. maijs; turpmāk tekstā – "Leģislatīvais dekrēts Nr. 163/2006") 3. panta 25. punktā "līgumslēdzēja iestāde" ir definēta kā "valsts administratīvās iestādes; teritoriālās publiskās iestādes; citas bezpeļņas publiskās iestādes; publisko tiesību subjekti; minēto subjektu dibinātas asociācijas, apvienības, konsorciji neatkarīgi no to nosaukuma".

13 Saskaņā ar Leģislatīvā dekrēta Nr. 163/2006 3. panta 34. punktu "centralizēto iepirkumu struktūra" ir:

"Līgumslēdzēja iestāde, kas:

– iegādājas līgumslēdzējām iestādēm vai citiem līgumslēdzējiem paredzētas preces vai pakalpojumus vai

– piešķir publisko līgumu slēgšanas tiesības vai slēdz pamatnolīgumus par līgumslēdzēju iestāžu vai citu līgumslēdzēju vajadzībām paredzētiem būvdarbiem, piegādēm vai pakalpojumiem."

14 Šī leģislatīvā dekrēta 33. panta 3.*bis* punktā, kas pievienots ar 2011. gada 6. decembra *decreto-legge n. 201 – Disposizioni urgenti per la crescita, l'equità e il consolidamento dei conti pubblici* (Dekrētlikums Nr. 201 par steidzamiem noteikumiem valsts kontu izaugsmei, vienlīdzībai un

konsolidēšanai) (*GURI* Nr. 284 kārtējais pielikums, 2011. gada 6. decembris), kurš, izdarot grozījumus, pārveidots par likumu ar 2011. gada 22. decembra *legge n. 214* (Likums Nr. 214) (*GURI* Nr. 300 kārtējais pielikums, 2011. gada 27. decembris), ir noteikts:

"Katras provinces teritorijā ietilpstošajām pašvaldībām, kur iedzīvotāju skaits nepārsniedz 5000, obligāti jāuztic centralizēto iepirkumu struktūrai būvdarbu, pakalpojumu un piegāžu iegāde [Leģislatīvā dekrēta Nr. 267/2000] 32. pantā minēto pašvaldību apvienību, ja tās pastāv, ietvaros vai noslēdzot atbilstošu vienošanos par konsorcija izveidi starp pašām pašvaldībām un izmantojot kompetentos dienestus."

15 Ar 2014. gada 24. aprīļa *decreto-legge n. 66 – Misure urgenti per la competitività e la giustizia sociale* (Dekrētlikums Nr. 66 par steidzamiem pasākumiem konkurētspējas un sociālā taisnīguma nodrošināšanai) (*GURI* Nr. 95, 2014. gada 24. aprīlis), kas, izdarot grozījumus, par likumu pārveidots ar 2014. gada 23. jūnija Likumu Nr. 89 (*GURI* Nr. 143, 2014. gada 23. jūnijs), 9. panta 4. punktu minētais 33. panta 3.*bis* punkts tika grozīts šādi:

"Pašvaldības, kas nav provinču galvaspilsētas, veic būvdarbu, preču un pakalpojumu iegādi [Leģislatīvā dekrēta Nr. 267/2000] 32. pantā minēto pašvaldību apvienību, ja tās pastāv, ietvaros vai noslēdzot atbilstošu vienošanos par konsorcija izveidi starp pašām pašvaldībām un izmantojot kompetentos dienestus, vai vēršoties pie centralizētajām struktūrām vai provincēm saskaņā ar 2014. gada 7. aprīļa Likumu Nr. 56. [..]"

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

16 *Asmel*, uzņēmumu ar ierobežotu atbildību sabiedrība, kas dibināta 2013. gada 23. janvārī, 51 % apmērā pieder Kadžāno [*Caggiano*] (Itālija) pašvaldībai, 25 % apmērā – privāto tiesību apvienībai *Asmel*, starp kuras dalībniekiem ir *Associazione nazionale piccoli comuni italiani* (Itālijas Mazo pašvaldību valsts apvienība), un 24 % – *Consorzio Asmel*, privāto uzņēmumu un pašvaldību konsorcijam.

17 *Asmel* agrāk darbojās kā dažādu vietējo pašvaldību centralizēto iepirkumu struktūra. It īpaši tā organizēja uzaicinājumu iesniegt piedāvājumus publiskā iepirkuma procedūrā par pamatlīgumu noslēgšanu par pašvaldību nekustamā īpašuma nodokļa iekasēšanas un kontroles un nodokļu parādu piespiedu piedziņas pakalpojumiem, kā arī 152 elektroniskas iepirkuma procedūras vairāku veidu publiskajam iepirkumam.

18 Saskaņā ar *Asmel* darbības kārtību pašvaldības ar pašvaldības padomes lēmumu pievienojas apvienībai *Asmel* un pēc tam saskaņā ar pašvaldības kolēģijas lēmumu uztic savas iegādes funkcijas *Asmel*. Pēdējā minētā saņem atlīdzību par elektroniskās platformas sniegtajiem pakalpojumiem 1,5 % apmērā no publiskā iepirkuma līguma vērtības, kas ir jāsedz izraudzītajam pretendentam.

19 Pēc vairākām sūdzībām *ANAC* sāka izmeklēšanu, kuras noslēgumā tā secināja, ka *Asmel* neievēro Leģislatīvā dekrēta Nr. 163/2006 33. panta 3.*bis* punktā noteiktos organizācijas modeļus attiecībā uz centralizēto iepirkumu struktūrām.

20 *ANAC* uzskata, ka *Asmel* bija privāto tiesību subjekts, savukārt attiecībā uz centralizēto iepirkumu struktūrām Itālijas tiesiskajā regulējumā tiek prasītas publiskas rīcības formas, izmantojot publisku iestāžu vai pašvaldību iestāžu asociācijas veidus, kā, piemēram, pašvaldību apvienības vai pašvaldību konsorciji, kas nodibināti, noslēdzot vienošanos saskaņā ar Likumdošanas dekrēta Nr. 267/2000 30. pantu. Tā arī norādīja, ka, lai gan ir iespējams izmantot privāto tiesību subjektus, tām tomēr jābūt iekšējām (*in house*) struktūrām, kas darbojas tikai dibinātājpašvaldību teritorijā, savukārt šajā lietā izrādījās, ka nav izpildīts nedz nosacījums par analogu kontroli, nedz par veiktās darbības teritoriālu ierobežošanu.

21 *ANAC* turklāt konstatēja, ka pašvaldību dalība centralizēto iepirkumu struktūrā bija tikai netieša, jo tās sākotnēji pievienojās apvienībai *Asmel* un vēlāk saskaņā ar pašvaldības kolēģijas lēmumu *Asmel* uzdeva veikt iegādes.

22 Attiecībā uz *Asmel* juridisko raksturu, tā kā šī sabiedrība savu darbību veic tikai netieši pievienojušos pašvaldību vajadzībām un tādējādi tieši neaizstāj vispārējo interešu vajadzības, kuras šīm pašvaldībām ir jāapmierina, *ANAC* izslēdza, ka tā varētu tikt kvalificēta kā "publisko tiesību subjekts".

23 Tā rezultātā *ANAC* pieņēma apstrīdēto lēmumu.

24 *Asmel* apstrīdēja apstrīdēto lēmumu *Tribunale amministrativo regionale del Lazio* (Lacio Reģionālā administratīvā tiesa, Itālija). Tā apgalvoja, ka, lai arī tā bija vispārējo tiesību struktūra, tai bija juridiskas personas statuss, tā atbilda vispārējo interešu prasībām, tai nebija rūpnieciska vai komerciāla rakstura, to finansēja pašvaldību iestādes – dalībnieces un tā darbojās minēto iestāžu dominējošā ietekmē. Tāpēc tā esot publisko tiesību subjekts un līdz ar to līgumslēdzēja iestāde, kas atbilst nosacījumiem, lai to kvalificētu par "centralizēto iepirkumu struktūru".

25 Ar 2016. gada 22. februāra spriedumu *Tribunale amministrativo regionale del Lazio* (Lacio Reģionālā administratīvā tiesa) noraidīja *Asmel* prasību. Ņemot vērā šīs sabiedrības finansēšanas veidu un kontroli, tā izslēdza iespēju, ka tā varētu tikt kvalificēta kā "publisko tiesību subjekts", jo nebija izpildīts dominējošās publiskās ietekmes nosacījums. Turklāt tā konstatēja, ka *Asmel* neatbilda Leģislatīvajā dekrētā Nr. 163/2006 noteiktajiem centralizēto iepirkumu struktūru organizatoriskajiem modeļiem un ka tās darbības joma ir jāierobežo ar dibinātājpašvaldību teritoriju.

26 *Asmel* par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija), it īpaši apgalvojot, pirmkārt, ka ir bijis kļūdaini atzīt, ka privāto tiesību konsorcija (*consorzio*) organizācijas modelis sabiedrības veidā nav saderīgs ar Leģislatīvā dekrēta Nr. 163/2006 noteikumiem par centralizēto iepirkumu struktūrām, un, otrkārt, ka šis likumdošanas dekrēts neuzliekot šīm centralizēto iepirkumu struktūrām nekādu darbības teritoriālu ierobežojumu.

27 *Consiglio di Stato* (Valsts padome) norāda, ka, lai gan saskaņā ar Leģislatīvā dekrēta Nr. 163/2006 par centralizēto iepirkumu struktūrām normām jebkura līgumslēdzēja iestāde var pildīt centralizēto iepirkumu struktūras funkcijas, šī leģislatīvā dekrēta 33. panta 3.*bis* punktā ir paredzēta atkāpe no šī noteikuma, ciktāl tajā ir paredzēts, ka mazās pašvaldības var izmantot centralizēto iepirkumu struktūras, kas strukturētas atbilstoši tikai diviem konkrētiem organizācijas modeļiem, proti, Leģislatīvā dekrēta Nr. 267/2000 32. pantā minēto pašvaldību apvienību vai šī leģislatīvā dekrēta 31. pantā minēto konsorciju (*consorzio*). *Consiglio di Stato* (Valsts padome) uzskata, ka šis mazajām pašvaldībām uzliktais pienākums šķiet esam pretrunā Direktīvā 2004/18 paredzētajai iespējai izmantot centralizēto iepirkumu struktūras bez ierobežojumiem attiecībā uz sadarbības veidiem.

28 Turklāt *Consiglio di Stato* (Valsts padome) pauž šaubas attiecībā uz pašvaldību konsorcijiem (*consorzi*) par mazo pašvaldību pienākumu izmantot publisko tiesību organizācijas modeļus, izslēdzot privātu struktūru dalību. Šāda izslēgšana varētu būt pretrunā pakalpojumu sniegšanas brīvības un pēc iespējas plašākas publiskā iepirkuma procedūras atvērtības konkurencei principiem, kas paredzēti Savienības tiesībās, paredzot, ka pakalpojumu sniegšana, kas var tikt kvalificēta kā "saimnieciska darbība" un kas šajā ziņā labāk varētu tikt veikta brīvas konkurences režīmā iekšējā tirgū, var tikt uzticēta tikai Itālijas tiesībās izsmeļoši uzskaitītiem subjektiem.

29 *Consiglio di Stato* (Valsts padome) turklāt norāda, ka, lai gan valsts tiesībās nav definēta centralizēto iepirkumu struktūru darbības joma, tajās ir izveidota atbilstība starp mazo pašvaldību, kuras izmanto centralizēto iepirkumu struktūras, teritoriju un to darbības jomu. Tādējādi šī darbības joma ir ierobežota ar pašvaldību apvienības vai konsorcija (*consorzio*) dalībnieku teritoriju. Pēc *Consiglio di*

Stato (Valsts padome) domām, šī norobežošana varētu būt pretrunā pakalpojumu sniegšanas brīvības principam un pēc iespējas plašākas publiskā iepirkuma procedūru atvēršanas konkurencei principam, jo ar to tiktu radītas ekskluzīvas zonas centralizēto iepirkumu struktūru darbībai.

30 Šādos apstākļos *Consiglio di Stato* (Valsts padome) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai [Savienības] tiesībām pretrunā ir tāda valsts tiesību norma kā Leģislatīvā dekrēta Nr. 163/2006 33. panta 3.*bis* punkts, kas [līguma slēgšana tiesību] piešķiršanā centralizēto iepirkumu struktūrai ierobežo pašvaldību autonomiju līdz diviem organizācijas modeļiem, proti, tā var būt pašvaldību apvienība, ja tā jau pastāv, vai jādibina pašvaldību konsorcijs (*consorzio*)?

2) Vai [Savienības] tiesībām un it īpaši pakalpojumu sniegšanas brīvības un [tirgus] maksimālas atvērtības konkurencei pakalpojumu publiskā iepirkuma jomā principiem pretrunā ir tāda valsts tiesību norma kā Leģislatīvā dekrēta Nr. 163/2006 33. panta 3.*bis* punkts, kas, skatot to kopā ar Leģislatīvā dekrēta Nr. 163/2006 3. panta 25. punktu, saistībā ar pašvaldību konsorciju (*consorzi*) organizācijas modeli izslēdz iespēju dibināt privāttiesību veidojumus, kā, piemēram, vispārējo tiesību konsorciju (*consorzio*), kurā piedalās arī privāto tiesību subjekti?

3) Vai [Savienības] tiesībām un it īpaši pakalpojumu sniegšanas brīvības un [tirgus] maksimālas atvērtības konkurencei pakalpojumu publiskā iepirkuma jomā principiem pretrunā ir tāda valsts tiesību norma kā Leģislatīvā dekrēta Nr. 163/2006 33. panta 3.*bis* punkts, kas, interpretēts tādējādi, ka tas ļauj pašvaldību konsorcijiem (*consorzi*), kuri ir centralizēto iepirkumu struktūras, darboties teritorijā, kas atbilst tā dalībnieču pašvaldību kopējai teritorijai un tātad, lielākais, provinces teritorijai, ierobežo iepriekš minēto centralizēto iepirkumu struktūru darbības teritoriju?"

Par pieņemamību

31 Pirmkārt, Itālijas valdība apgalvo, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir nepieņemams, jo tas ir hipotētisks.

32 Tā norāda, ka iesniedzējtiesa balstās uz divkāršu pieņēmumu, saskaņā ar kuru, pirmkārt, preču un pakalpojumu iegāde līgumslēdzējas iestādes vārdā ir saimnieciska darbība, proti, pakalpojums LESD 57. panta izpratnē, un, otrkārt, *Asmel*, kas neatbilst Savienības tiesībās un Itālijas tiesībās paredzētajiem nosacījumiem, lai to kvalificētu par "centralizēto iepirkumu struktūru", noteikti ir jākvalificē kā "saimnieciskās darbības subjekts". Pat pieņemot, ka Tiesai būtu jāatbild, ka pamatlietā aplūkotās Itālijas tiesību normas ir pretrunā Savienības tiesībām, šī atbilde neļautu apmierināt iesniedzējtiesā iesniegto apelācijas sūdzību, jo pamatlietā aplūkotie iegādes pakalpojumi netika uzticēti *Asmel* Savienības tiesībām atbilstošas konkursa procedūras rezultātā.

33 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju, kurus valsts tiesa uzdod pašas noteiktā tiesiskā regulējuma un faktisko apstākļu kontekstā, kura pareizība Tiesai nav jāpārbauda, attiecas atbilstības prezumpcija. Tiesai ir iespējams atteikties lemt par valsts tiesas iesniegto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu vienīgi tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekādas saiknes ar faktisko situāciju pamatlietā vai pamatlietas priekšmetu, vai arī gadījumos, kad izvirzītā problēma ir hipotētiska vai kad Tiesai nav zināmi faktiskie un tiesiskie apstākļi, kas nepieciešami, lai sniegtu noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (spriedums, 2019. gada 27. novembris, *Tedeschi* un *Consorzio Stabile Istant Service*, C-402/18, EU:C:2019:1023, 24. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

34 Tāpat atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojums nav konsultatīvu atzinumu sniegšana par vispārīgiem vai hipotētiskiem jautājumiem, bet gan nepieciešamība faktiski atrisināt strīdu (spriedums, 2018. gada 10. decembris, *Wightman* u.c., C-621/18, EU:C:2018:999, 28. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

35 Šajā gadījumā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka pamatlieta, kas ir jāizskata iesniedzējtiesai, attiecas uz *Asmel* izslēgšanas no to vienību skaita, kas var pildīt centralizēto iepirkumu struktūras funkcijas mazo pašvaldību labā, tiesiskumu. Saskaņā ar iesniedzējtiesas norādēm šī izslēgšana ir pamatota ar ierobežojumiem, kas ir noteikti Leģislatīvā dekrēta Nr. 163/2006 normās par centralizēto iepirkumu struktūrām. Ar prejudiciālajiem jautājumiem iesniedzējtiesa aicina Tiesu lemt tieši par to, vai šādi ierobežojumi atbilst Savienības tiesībām.

36 Šajos apstākļos nav acīmredzams, ka iesniedzējtiesas lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekādas saistības ar pamatlietas faktiskajiem apstākļiem vai tās priekšmetu vai ka prejudiciālie jautājumi attiecas uz hipotētisku problēmu.

37 Prejudiciālo jautājumu atbilstības prezumpcija šajā lietā nevar tikt atspēkota ar Itālijas valdības argumentāciju, ka Tiesas atbilde neļautu iesniedzējtiesai apmierināt *Asmel* iesniegto apelācijas sūdzību tāpēc, ka preču un pakalpojumu iegādes darbība šai sabiedrībai nav uzticēta saskaņā ar Savienības tiesībām atbilstošu konkursa procedūru, jo no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka ar apstrīdēto lēmumu *Asmel* vispārīgā veidā un nevis attiecībā uz konkrētu publisko iepirkumu tiek aizliegts veikt centralizēto iepirkumu struktūras uzdevumus vietējo pašvaldību labā, taču minētā sabiedrība uzskata, ka šis aizliegums ir pretrunā Savienības tiesībām.

38 Otrkārt, savos rakstveida apsvērumos Eiropas Komisija pauda šaubas par prejudiciālo jautājumu atbilstību pamatlietas atrisināšanai, jo Itālijas likumdevējs vēlāk atcēla prejudiciālo jautājumu formulējumā minēto Leģislatīvā dekrēta Nr. 163/2006 33. panta 3.*bis* punktu, līdz ar to pamatlietai varētu vairs nebūt priekšmeta.

39 Šajā ziņā ir jānorāda, ka tiesvedībā, kas sākta saskaņā ar LESD 267. pantu, Tiesai nav jāprecizē valsts noteikumi, kas piemērojami pamatlietā. Šāda prerogatīva ir tikai iesniedzējtiesai, kura, izveidojot iekšējo juridisko ietvaru, atstāj Tiesai iespēju sniegt Savienības tiesību interpretāciju, lai ļautu iesniedzējtiesai novērtēt valsts tiesiskā regulējuma atbilstību Savienības tiesiskajam regulējumam (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 19. jūnijs, *Meca*, C-41/18, EU:C:2019:507, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).

40 Līdz ar to prejudiciālo jautājumu pieņemamība nevar tikt apšaubīta tādēļ, ka vēlāk ir atcelta valsts tiesību norma, kuru iesniedzējtiesa ir norādījusi kā pamatlietā piemērojamu.

41 Turklāt, atbildot uz Komisijas pausto viedokli par prejudiciālo jautājumu atbilstību pamatlietas atrisināšanai, Itālijas valdība tiesas sēdē precizēja, ka jaunais tiesiskais regulējums centralizēto iepirkumu struktūru jomā, ar kuru tiek atcelts un aizstāts Leģislatīvā dekrēta Nr. 163/2006 33. panta 3.*bis* punkts, stāsies spēkā tikai pēc 2020. gada 31. decembra, līdz ar to uz pamatlietu joprojām attiecas šī tiesību norma, ko Komisija arī atzina tiesas sēdē.

42 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir uzskatāms par pieņemamu.

43 Itālijas valdība un Komisija ir arī izteikušas šaubas par trešā prejudiciālā jautājuma pieņemamību, pamatojoties uz to, ka vietējo pašvaldību radīto centralizēto iepirkumu struktūru darbības jomas teritoriālais ierobežojums, par kuru uzdod jautājumu iesniedzējtiesa, saskaņā ar lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu ietvertajām norādēm varētu būt priekšrocība centralizēto iepirkumu struktūrai.

Šī valdība it īpaši norāda, ka šajā lēmumā ir pretruna attiecībā uz to, vai minētais teritoriālais ierobežojums šai struktūrai rada nelabvēlīgu situāciju vai priekšrocību. Šie elementi ir jāaplūko, izskatot trešo jautājumu.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Ievada apsvērumi

44 Savos prejudiciālajos jautājumos iesniedzējtiesa vispārīgi atsaucas uz Savienības tiesībām, kā arī uz pakalpojumu sniegšanas brīvības un visplašākās pakalpojumu publiskā iepirkuma procedūru atvēršanas konkurencei principiem. Tomēr no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka šī tiesa konkrētāk jautā par LESD 56. pantu, kurā ir paredzēta pakalpojumu sniegšanas brīvība, kā arī par Direktīvas 2004/18 1. panta 10. punktu un 11. pantu, kas attiecas uz centralizēto iepirkumu struktūrām.

45 Šajā ziņā attiecībā uz primāro vai atvasināto tiesību normu noteikšanu, kuras ir jāinterpretē, lai sniegtu iesniedzējtiesai lietderīgu atbildi, ir jānorāda, pirmkārt, ka prejudiciālo jautājumu mērķis ir ļaut tai izvērtēt Leģislatīvā dekrēta Nr. 163/2006 saderību ar Savienības tiesībām. No paša dekrēta nosaukuma izriet, ka ar to tiek īstenota Direktīva 2004/18.

46 Otrkārt, no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka Direktīvas 2004/18 1. panta 10. punktā un 11. pantā paredzētais jēdziens "centralizēto iepirkumu struktūra" ir pamatlietas centrālais jautājums.

47 Visbeidzot, treškārt, Direktīvas 2004/18 7. panta piemērošanas robežvērtības ir sasniegtas. Pirmām kārtām, no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka vairāku no 152 publiskā iepirkuma procedūrām, ko *Asmel* bija sākusi laikposmā no 2013. gada maija līdz 2014. gada februārim, kuras saskaņā ar apstrīdēto lēmumu bija prettiesiskas, līguma vērtība pārsniedz minētajā tiesību normā paredzētās attiecīgās robežvērtības. Otrām kārtām, ar apstrīdēto lēmumu *Asmel* ir aizliegts veikt jebkādas starpniecības darbības publiskā iepirkuma procedūrās neatkarīgi no to vērtības.

48 Šādos apstākļos prejudiciālie jautājumi ir jāizskata, ņemot vērā tikai Direktīvu 2004/18, it īpaši tās 1. panta 10. punktu, kā arī 11. pantu.

Par lietas būtību

Par pirmo un otro jautājumu

49 Ar pirmo un otro jautājumu, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2004/18 1. panta 10. punkts un 11. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāda valsts tiesību norma, ar kuru mazo pašvaldību organizatoriskā autonomija, lai izmantotu centralizēto iepirkumu struktūru, ir ierobežota tikai ar diviem organizācijas modeļiem, kuri ir ekskluzīvi publiski, bez privātpersonu vai privāto uzņēmumu dalības.

50 Lai atbildētu uz šiem jautājumiem, ir jānorāda, pirmkārt, ka jēdziens "centralizēto iepirkumu struktūra" ir definēts Direktīvas 2004/18 1. panta 10. punktā un nozīmē līgumslēdzēju iestādi, kas iegādājas līgumslēdzējām iestādēm paredzētas preces un/vai pakalpojumus vai piešķir valsts līgumu slēgšanas tiesības, vai slēdz pamatnolīgumus par līgumslēdzēju iestāžu vajadzībām paredzētiem būvdarbiem, piegādēm vai pakalpojumiem.

51 No tā izriet, ka jēdziens "centralizēto iepirkumu struktūra" Direktīvā 2004/18 ir definēts, atsaucoties uz jēdzienu "līgumslēdzēja iestāde".

52 Savukārt šis pēdējais jēdziens ir definēts Direktīvas 2004/18 1. panta 9. punktā, un saskaņā ar šīs tiesību normas pirmo daļu tās ir valsts, reģionu vai vietējo pašvaldību iestādes, publisko tiesību subjekti un apvienības, kurās ietilpst viena vai vairākas šādas iestādes vai viens vai vairāki šādi publisko tiesību subjekti.

53 Saskaņā ar Direktīvas 2004/18 1. panta 9. punkta otro daļu "publisko tiesību subjekts" ir jebkura struktūra, kas ir nodibināta ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējas vajadzības, kurām nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura, kam ir juridiskas personas statuss un ko galvenokārt finansē valsts, reģionu vai vietējo pašvaldību iestādes vai citi publisko tiesību subjekti vai ko pārrauga minētie subjekti, vai kam valdē, pārvaldē vai uzraudzības padomē vairāk nekā pusi locekļu ieceļ valsts, reģionu vai vietējo pašvaldību iestādes vai citi publisko tiesību subjekti.

54 Tiesai jau ir bijusi iespēja precizēt, ka šīs direktīvas 1. panta 9. punktā jēdziens "līgumslēdzēja iestāde" ir definēts plaši un funkcionāli, lai sasniegtu minētās direktīvas mērķus vienlaikus novērst risku, ka publiskā iepirkuma procedūrā līgumslēdzējas iestādes priekšroku dotu vietējiem piedāvājumu iesniedzējiem vai kandidātiem, un arī izslēgt iespēju, ka valsts, teritoriāla vai citu publisko tiesību subjektu finansēta vai pārraudzīta organizācija balstītos uz citiem, nevis komerciāliem apsvērumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 5. oktobris, *LitSpecMet*, C-567/15, EU:C:2017:736, 31. punkts un tajā minētā judikatūra). Turklāt šajā tiesību normā nav noteikts pienākums ievērot īpašus organizācijas modeļus, lai atbilstu jēdzienam "līgumslēdzēja iestāde".

55 Otrkārt, jānorāda, ka saskaņā ar Direktīvas 2004/18 16. apsvērumu, "lai ņemtu vērā dalībvalstu dažādos apstākļus, jāļauj dalībvalstīm izvēlēties to, vai līgumslēdzējas iestādes drīkst izmantot [..] [centralizēto iepirkumu struktūras] atbilstoši šajā direktīvā noteiktaj[ā]m un reglamentētaj[ā]m". Tādējādi saskaņā ar Direktīvas 2004/18 11. panta 1. punktu līgumslēdzējām iestādēm dalībvalstis var izvirzīt noteikumu būvdarbus, piegādes un/vai pakalpojumus iepirkt no centralizēto iepirkumu struktūras vai ar tās starpniecību. Atbilstoši šī panta 2. punktam uzskata, ka līgumslēdzējas iestādes, kas būvdarbus, piegādes un/vai pakalpojumus iepērk no centralizēto iepirkumu struktūras vai ar tās starpniecību, kā paredzēts 1. panta 10. punktā, ir izpildījušas Direktīvas 2004/18 prasības, ciktāl tās ir izpildījusi valdības sagādes iestāde.

56 No Direktīvas 2004/18 11. panta, lasot to kopā ar Direktīvas 2004/18 1. panta 9. un 10. punktu, kā arī tās 16. apsvērumu, izriet, ka vienīgais ierobežojums, kas šajā direktīvā ir noteikts attiecībā uz centralizēto iepirkumu struktūras izvēli, ir tāds, ka šai struktūrai ir jābūt "līgumslēdzējas iestādes" statusam. Šī plašā rīcības brīvība attiecas arī uz centralizēto iepirkumu struktūras organizācijas modeļu noteikšanu, ciktāl dalībvalstu veiktie pasākumi Direktīvas 2004/18 11. panta īstenošanai atbilst šajā direktīvā noteiktajam ierobežojumam, kas ir saistīts ar tā subjekta līgumslēdzējas iestādes statusu, kuru līgumslēdzējas iestādes ir paredzējušas izmantot kā centralizēto iepirkumu struktūru. Tādējādi saimnieciskās darbības subjekts, kuram nav līgumslēdzējas iestādes statusa Direktīvas 2004/18 1. panta 9. punkta izpratnē, valsts tiesiskajā regulējumā nevar tikt atzīts par tādu, kam ir "centralizēto iepirkumu struktūras" statuss šīs direktīvas piemērošanas nolūkā.

57 Treškārt, šāda Direktīvas 2004/18 interpretācija turklāt atbilst tās pamatā esošajiem principiem, proti, pakalpojumu sniegšanas brīvības un neizkropļotas konkurences radīšanas visās dalībvalstīs principiem, kas izklāstīti šīs pašas direktīvas 2. apsvērumā.

58 Lai gan Direktīvas 2004/18 11. panta 2. punkts šajā tiesību normā paredzētajos gadījumos atbrīvo pašas līgumslēdzējas iestādes, kas izmanto centralizēto iepirkumu struktūru, no šajā direktīvā paredzēto publiskā iepirkuma procedūru piemērošanas, tajā pašā laikā šai centralizēto iepirkumu struktūrai ir uzlikts pienākums ievērot šajā pašā direktīvā paredzētās procedūras. Tādējādi tiek sasniegts Savienības noteikumu publiskā iepirkuma jomā pamatmērķis – pakalpojumu sniegšanas brīvība un netraucēta konkurence visās dalībvalstīs (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 8. decembris, *Undis Servizi*, C-553/15, EU:C:2016:935, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

59 Šāds secinājums nav pretrunā 2005. gada 20. oktobra spriedumam Komisija/Francija (C-264/03, EU:C:2005:620), kurā Tiesa ir nospriedusi, ka būvētāja pārstāvja pilnvarojuma līgums, ko reglamentē Francijas tiesiskais regulējums pilsētplānošanas jomā, kurā pilnvarnieces var būt tikai izsmeļoši uzskaitītas saskaņā ar Francijas tiesībām dibinātu juridisko personu kategorijas, ir pakalpojumu publiskā iepirkuma līgums saskaņā ar Padomes Direktīvu 92/50/EEK (1992. gada 18. jūnijs) par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai (OV 1992, L 209, 1. lpp.), un, tā kā tajā nav paredzēta konkurences procedūra pilnvarnieces atlasei, tas ir pretrunā šai direktīvai.

60 Proti, šis spriedums neattiecas uz Direktīvas 2004/18 normām, kurās līgumslēdzējām iestādēm ir skaidri paredzēta iespēja izmantot centralizēto iepirkumu struktūras. Katrā ziņā no šī sprieduma izriet, ka pilnvarotās personas pienākumos ietilpa dažādi uzdevumi, kas bija pakalpojumu sniegšana, kuri tika uzticēti ārpus jebkādas Direktīvā 92/50 paredzētās konkursa procedūras (spriedums, 2005. gada 20. oktobris, Komisija/Francija, C-264/03, EU:C:2005:620, 46., 51. un 55. punkts).

61 Ņemot vērā šī sprieduma 56. punktā minēto dalībvalstīm piešķirto plašo rīcības brīvību, nekas nedz Direktīvā 2004/18, nedz tās pamatā esošajos principos neliedz dalībvalstīm šo centralizēto iepirkumu struktūru organizācijas modeļus pielāgot atkarībā no pašu vajadzībām un īpašajiem apstākļiem, kas valda dalībvalstī, šim nolūkam nosakot vienīgi publiskus organizācijas modeļus, nepiedaloties privātpersonām vai privātiem uzņēmumiem.

62 Šajā kontekstā Itālijas valdība precizēja, ka Itālijas likumdevējs, vispirms iedrošinot vietējās pašvaldības izmantot saskaņā ar noteiktiem organizatoriskajiem modeļiem izveidotas centralizēto iepirkumu struktūras un pēc tam uzliekot mazajām vietējām pašvaldībām pienākumu izmantot šādas struktūras, ir vēlējies ne tikai novērst mafijas iesaistes risku, bet arī paredzēt izdevumu kontroles instrumentu.

63 Katrā ziņā, kā to būtībā secinājumu 70.–72. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts, ņemot vērā ciešo saikni, kāda pastāv starp jēdzieniem "līgumslēdzēja iestāde" un "centralizēto iepirkumu struktūra", kas izklāstīta šī sprieduma 51.–58. punktā, nevar uzskatīt, ka centralizēto iepirkumu struktūras piedāvā pakalpojumus tirgū, kas ir atvērts konkurencei privātajiem uzņēmumiem.

64 Centralizēto iepirkumu struktūra darbojas kā līgumslēdzēja iestāde, lai apmierinātu tās vajadzības, nevis kā saimnieciskās darbības subjekts savās komerciālajās interesēs.

65 Tādējādi valsts tiesiskais regulējums, kas ierobežo mazo pašvaldību izvēles brīvību izmantot centralizēto iepirkumu struktūru, šim nolūkam nosakot tikai divus publiskus organizācijas modeļus bez privātpersonu vai privātu uzņēmumu piedalīšanās, nav pretrunā Direktīvā 2004/18 izvirzītajam mērķim nodrošināt pakalpojumu sniegšanas brīvību un neizkropļotu konkurenci visās dalībvalstīs, jo ar to nevienam privātam uzņēmumam nav radīta privileģēta situācija attiecībā pret tā konkurentiem.

66 Turklāt ar minēto valsts tiesisko regulējumu uzņēmumam, kas ir valsts līmeņa pretendents, nav piešķirta nekāda priekšrocība. Gluži pretēji, tas atbilst iepriekšējā punktā minētajam mērķim, jo ar to mazās pašvaldības ir pasargātas no riska par aizliegtu vienošanos starp centralizēto iepirkumu struktūru un privātu uzņēmumu, kuram pieder šīs centralizēto iepirkumu struktūras kapitāldaļas.

67 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo un otro jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2004/18 1. panta 10. punkts un 11. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāda valsts tiesību norma, ar kuru mazo pašvaldību organizācijas autonomija nolūkā izmantot centralizēto iepirkumu struktūru ir ierobežota tikai ar diviem organizācijas modeļiem, kuri ir ekskluzīvi publiski, nepiedaloties privātpersonām vai privātiem uzņēmumiem.

Par trešo jautājumu

68 Ar trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2004/18 1. panta 10. punkts un 11. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā valsts tiesību norma, ar kuru ir ierobežota to centralizēto iepirkumu struktūru darbības joma, kuras vietējās pašvaldības ir izveidojušas šo vietējo pašvaldību teritorijā.

69 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka, tā kā Direktīvā 2004/18 nav skaidras tiesību normas, kurā būtu regulētas centralizēto iepirkumu struktūras darbības jomas teritoriālās robežas, šis jautājums saistīts ar to šīs direktīvas noteikumu par centralizēto iepirkumu struktūrām īstenošanu, kurā, kā izriet no šī sprieduma 56. punkta, dalībvalstīm ir plaša rīcības brīvība.

70 Pasākums, ar kuru dalībvalsts ierobežo centralizēto iepirkumu struktūru teritoriālo darbības jomu līdz to pašvaldību teritorijām, kuras tās ir izveidojušas, lai nodrošinātu, ka šīs centralizēto iepirkumu struktūras ārpus šīm teritorijām rīkojas šo pašvaldību sabiedriskajās interesēs, nevis savās komerciālajās interesēs, ir jāuzskata par saderīgu ar Direktīvas 2004/18 1. panta 10. punktu, kurā ir paredzēts, ka centralizēto iepirkumu struktūrai ir jābūt līgumslēdzējas iestādes statusam un šajā ziņā tai ir jāatbilst šīs direktīvas 1. panta 9. punkta nosacījumiem. Kā Tiesa jau ir norādījusi, saskaņā ar pēdējo minēto normu līgumslēdzēja iestāde ir subjekts, kurš pilda vispārējo interešu funkciju, neveicot rūpnieciskas vai komerciālas darbības. Šāda subjekta galvenā darbība nav peļņas gūšana tirgū (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 23. decembris, *CoNISMa*, C-305/08, EU:C:2009:807, 38. punkts). Līdz ar to tāda valsts tiesību norma kā pamatlietā aplūkotā ir jāuzskata par tādu, ar kuru tiek ievērotas tās rīcības brīvības robežas, kura dalībvalstīm ir piešķirta, īstenojot Direktīvu 2004/18.

71 Otrkārt, attiecībā uz iesniedzējtiesas šaubām par pamatlietā aplūkotā teritoriālā ierobežojuma, kā rezultātā varētu tikt radītas centralizēto iepirkumu struktūru ekskluzīvas darbības zonas, saderību ar pakalpojumu sniegšanas brīvības un lielākas atvērtības konkurencei pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu jomā principiem, kas ir Direktīvas 2004/18 pamatā, ir jāuzskata, ka, ņemot vērā iemeslus, kas izklāstīti pirmā un otrā jautājuma izvērtējumā, tāda tiesību norma, kura centralizēto iepirkumu struktūru darbības jomu ierobežo ar to vietējo pašvaldību teritoriju, kuras to izveidojušas, šī iemesla dēļ nevienam privātajam uzņēmumam nerada labvēlīgāku situāciju salīdzinājumā ar tā konkurentiem, kas būtu pretrunā minētajiem principiem.

72 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2004/18 1. panta 10. punkts un 11. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā valsts tiesību norma, kas ierobežo vietējo pašvaldību izveidoto centralizēto iepirkumu struktūru darbības jomu ar šo vietējo pašvaldību teritoriju.

Par tiesāšanās izdevumiem

73 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

1) **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, kas grozīta ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 1336/2013 (2013. gada 13. decembris), 1. panta 10. punkts un 11. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāda valsts tiesību norma, ar kuru mazo pašvaldību organizācijas autonomija**

nolūkā izmantot centralizēto iepirkumu struktūru ir ierobežota tikai ar diviem organizācijas modeļiem, kuri ir ekskluzīvi publiski, nepiedaloties privātpersonām vai privātiem uzņēmumiem.

2) **Direktīvas 2004/18, kas grozīta ar Regulu Nr. 1336/2013, 1. panta 10. punkts un 11. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā valsts tiesību norma, kas ierobežo vietējo pašvaldību izveidoto centralizēto iepirkumu struktūru darbības jomu ar šo vietējo pašvaldību teritoriju.**

[Paraksti]